

MER SKOLAN EN ARKITEKTSKOLAN SKOLAN MORE THAN A SCHOOL

Att läsa till arkitekt är något helt annat än att gå på tre föreläsningar i veckan för att sedan sitta hemma och plugga inför en tenta. Att läsa till arkitekt är att välja en krävande utbildning – för många blir det rentav en livsstil. A-huset kan kännas som ens andra hem, och kanske är det inte så konstigt när så mycket tid tillbringas på skolan. Krävande, stressande, intensivt men också fantastiskt roligt och kreativt.

Kanske får många studenter lite mindre fritid än de skulle önska, men samtidigt blir sammanhållningen stor. Inte minst för att skolan är så pass liten att man känner igen nästan alla elever och lärare ganska snart. Både organiserade och spontana aktiviteter pågår nästan jämt. Ett gammalt skrivbord blir till pingisbord, fikagrupper bildas, verkstaden används som julklappsverkstad i december, fotboll spelas på gräsmattorna och A-baren bjuder till fest med jämna mellanrum.

Allt eftersom åren går ökar de runda glasögonen och kavajerna i antal. Studenter som avskytt betong blir plötsligt frälsta. Men när likriktningen verkar vara ett faktum sker det något, pendeln svänger åt andra hållet och studenten

försöker hitta sig själv och sin egen stil bland allt de lärt sig genom åren.

Skolan är på många sätt en liten, intim bubbla av likasinnade men lyckas på samma gång vända sig utåt. Gästlärare med andra insikter och åsikter delar med sig av sin kunskap, utbytesstudenter från hela världen likaså. De flesta gör praktik på ett kontor eller två under utbildningen och väldigt många läser en del av utbildningen i ett annat land. Nästan varje kurs har sin egen studieresa. Att lära sig om ämnet genom att se och uppleva arkitektur på resande fot är en viktig del av utbildningen och ganska unikt. Intrycken blir många och ger studenterna en resursbank att hämta inspiration från under lång tid framöver.

En liten del av allt det som görs på skolan visas också upp under utställningar. Varje vår öppnas skolan för allmänheten och då trängs studenter, lärare och nyfikna om vartannat för att se vad som egentligen sker bakom kulisserna.

To study at the School of Architecture is quite different than other university studies where you have a couple of lectures each week and then study at home. Choosing to study architecture is to choose a challenging education – to many it becomes a lifestyle. The A-building often becomes a second home, which is not that strange regarding how much time that is spent at the school. It is demanding, stressful and intense, but also a lot of fun and exiting.

Students often experience that they have a little less spare time than they had hoped for, but at the same time they are introduced to a new social community at school. It is a rather small school and soon you will get to know most of the students and teachers. Both organised and spontaneous activities are taking place in the building at all times. An old desk becomes a pingpong-table, coffee break-groups are founded, the workshop is in December used as production hall for christmas gifts, spontaneous football is set up at the lawns and the A-bar regularly arranges school parties.

As the years go by you can see that the amounts of circular glasses on students and the

number of students wearing formal jackets are increasing. Students who used to hate concrete are suddenly hooked. But when the homogenisation becomes too obvious something happens and the students are instead trying to find their own identity in the field.

The school is in many ways a small and intimate bubble of like-minded, but in the same time it manages to turn outwards. Guest teachers with other experience and opinions come frequently and share their knowledge and so do exchange students from all over the world. Another important act to widen views is study trips which are made in almost every studio. To learn about a field by seeing and experiencing architecture while travelling is an important part of the education and quite unique. It gives the students a reference library they can use for the rest of their career.

A part of the work produced in the School of Architecture is shown at exhibitions. Every year the school is opened to the public - The Spring Exhibition. Students, teachers and other curious guest are crowded to see what is going on behind the scene.

TRIGGA TÄVLINGSINSTINKTEN

Under utbildningen lägger många av studenterna ner energi på att delta i tävlingar, både inom utbildningen och på fritiden. Här presenteras några prisbelönta förslag från arkitektstudenter i Lund från åren 2013-2014.

Arkitekttävlingen Hållbarhetshuset

Lunds kommun, Ideon AB, Akademiska Hus, Lunds Energi och Lunds Universitet utreder förutsättningarna för att gemensamt skapa ett Hållbarhetshus på det framtida Ideontorget i

Lund. Tävlingsresultatet kommer att ligga till grund för beslut om genomförande av projektet senare under året. Det vinnande förslaget är "LITE House" av Oskar Nordström och Manuel Cespedes.

Litet hus i trä

Statens Fastighetsverk bjöd in arkitektstudenter från LTH och under rubriken "Ett litet hus i trä" skulle man skapa sitt trähus om 15 kvadratmeter. rar produktionslokaler,

bostäder och marknad/centrum i en ny typ av struktur. "Utsiktsboet" av arkitekturstudent Micaela Malmqvist vinner tävlingen. Sommaren 2015 kommer huset att uppföras i full skala.

Karg Drömskhet belönad med MEM

MEM:s stora resestipendium för 2014 på 15 000 kronor tilldelas Lovisa Lindström med kandidatexamen från LTH och masterexamen från London Metropolitan University.

Hon belönas för en serie snabba och hårda noteringar som med intresse för dramatik återger olika atmosfäriska valörer på en plats. Juryn betonar den karga och drömska kansla som hon förmedlar och som öppnar för olika tolkningar.

SKOLANS ANSIKTE UTÅT

En del av allt det som görs på skolan visas upp under olika utställningar. Skolan anordnar både egna utställningar och tar del i större samlingsutställningar.

Stockholm Furniture & Light Fair 2014

Varje år ställer andraårsstudenter från arkitektskolan i Lund ut möbler från projektet XXX på Stockholm Furniture Fair. Här är möbler från utställningen 2014.

C/o Kolonin

2013 firade Landskrona 600-årsjubileum. Utställningen c/o Kolonin var en av jubileumsårets största satsningar. På citadellområdet visades 10 moderna kolonistugor i trä i fullskala, ritade av blivande arkitekter vid Lunds tekniska högskola.

Re:thinking the LTH Campus

En internationell grupp studenter från Master Programmet har deltagit i kursen "Sustainable Urban Recycling" där de arbetat med potentiell utveckling för LTH-området. 37 unika och utmanande projekt ställdes ut på Kristallen i Lund under december 2014.

'DET HAR KÄNTS LITE NERVÖST MEN NU ÄR VI VARMA I KLÄDERNA'

MATS HULTMAN OM ATT TA ÖVER ROMRESAN EFTER ANNA-MARIA
BLENNOW

På 70-talet stegade Olle Svedberg upp till tekniska fakulteten och krävde att arkitektstudenterna skulle få resa till Italien. Det slutade med att han fick hela fakultetens reseanslag och sedan dess har Rom-resan varit ett stående inslag i arkitektutbildningen. Olle fick med tiden sällskap som reseledare av Anna-Maria Blennow som gjorde inte mindre än 30 resor innan hon lämnade över stafettpippen till Mats Hultman år 2013. Hur känns det att axla denna mantel?

– Det har känts lite nervöst, det är ett stort ansvar att ta över ansvaret för Romresorna från Anna-Maria, säger Mats. De har ju länge varit ett av de absolut mest uppskattade och viktiga inslagen i utbildningen. För

MATS HULTMAN
undervisar i Arkitekturs teori
och historia.

<http://www.arkitektur.lth.se/>

att det skulle bli en bra överlämning var Anna-Maria med oss på första resan och det kändes väldigt bra. År 2014 blev ett speciellt år med två Romresor, eftersom resan flyttades till höstterminen, så nu är vi som arrangerar resan varma i kläderna!

När Anna-Maria höll i arkitekturhistorieundervisningen sa hon så här:

– Att få undervisning i arkitekturs historia är oerhört viktigt och det har vi alltid sett på kursutvärderingarna att studenterna också tycker. Om man är arkitekt och inte har historiebakgrunden, då har man ingenting att stå på. Själva bildningsbakgrunden är viktig men också att kunna förstå och använda elementära arkitektoniska begrepp och verktygsmedel som fortfarande är viktiga för att kunna diskutera och analysera arkitektur. Arkitekturhistorien är ett fantastiskt skafferi!

Mats håller med och tillägger att för undervisningen i *Arkitekturs teori och historia*

teori och historia är Romresan jätteviktig. Här finns hela Västeuropas arkitekturutveckling från de senaste två tusen åren representerad med högklassiga byggnadsverk. Det ger en unik möjlighet att knyta samman diskussioner om antiken, renessansen och barocken med modern arkitektur. Ingen annanstans finns ett sådant underlag för teoretiskt underbyggda arkitekturhistoriska fallstudier vilket ger möjlighet att knyta ihop lärdomar från tidigare kurser. Dessutom är Rom en underbar stad att besöka: varm och vänlig, trots att det är en storstad, och full av spännande arkitektur i en sådan mängd att upptäckterna aldrig tar slut.

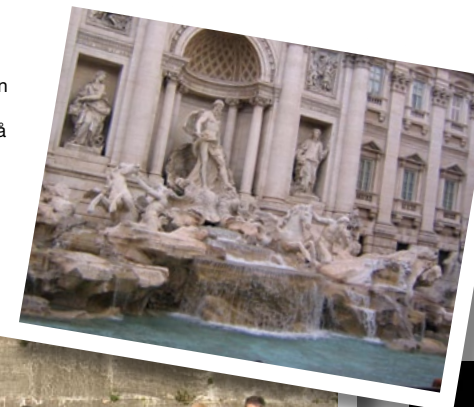
– Min favoritplats i Rom? Hrm... det är svårt att välja! Trastevere är en otroligt härlig stadsdel med avslappnad atmosfär. Eller säger jag som Anna-Maria, solnedgången vid Piazza Farnese. Och Piazza Mattei är ju en fin liten plats med sin fontän full av söta sköldpaddor. Fast nu glömde jag Garbatella! Garbatella är bara bäst!

MINNEN FRÅN STUDIERESOR

Arkitektstudenterna är vana resenärer, många kurser ordnar resor för att studera byggnader eller stadsbyggnad som relaterar till ämnet för kursen. Dessa resor ger inspiration till nutida och framtida projekt och minnen för livet.

"Första året jag var med på Romresan så hade vi en liten tillställning när vi kom tillbaka. Då fick jag höra att två av deltagarna hade badat i Fontana di Trevi sista natten. Näck." (Det numera är strängt förbjudet att bada i fontänen.)

Anna-Maria Blennow,
lärare i arkitekturhistoria

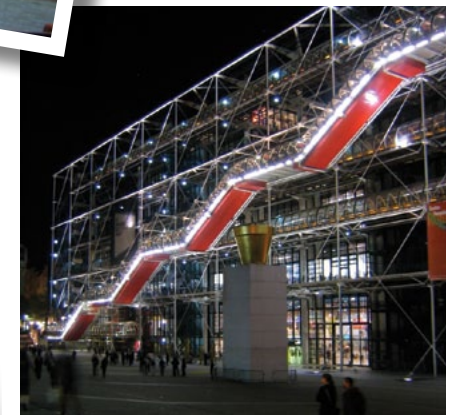

"Vi var på Centre Pompidou och guiden stod och skröt om och om igen om att det var ett gratis bibliotek där, vem som helst fick läsa och använda internet! Vår grupp av svenska studenter var inte jätteimponerade. Jag vet inte hur det är i Frankrike men i Sverige ska det vara en jäkla liten ort för att inte ett bibliotek ska finnas, och definitionen på ett bibliotek är väl att det är gratis?"

Svante Karlsson, A08X

Gruppen från den årliga studieresan till Rom.

"Under en kväll i Barcelona strövlade vi omkring för att hitta en restaurang. Några klasskamrater gick och sjöng Morrissey's First Of The Gang To Die högljutt, så plötsligt fick vi som gick bakom en balja diskvatten över oss."

Andreas Engberg, A03Y

"Det finaste under studieresan till Schweiz var när Kristina dansade omkring över kullarna och sjöng The Hills Are Alive, det var precis som i Sound of Music." Nike Rosvall, A08Y

‘DET BRUKAR VARA KÖ FÖR ATT KOMMA IN’

A-BAREN - LIKA VIKTIG NU SOM DÅ

Att arkitektstudenter kan ordna fester är inget nytt. Redan på 70-talet var A-baren känd som där det hände. Genom åren har A-baren ändrat form, kommit och gått, varit mer eller mindre accepterad av ledningen - men den har bestått!

Idag sköts A-baren av Sexmästeriet. Varje månad lägger cirka tio studenter ner dyrbar tid och energi på att fixa öl, vin, drinkar och mat. Allt för att berika det sociala livet på Arkitektskolan. Det är under A-baren man får chansen att träffa alla dem som läser andra kurser än en själv. I väntan på att Arkitektskolan renoverades har A-baren det senaste året huserat i Cornelis lokaler i Kårhuset. På frågan om det brukar vara välbesökt svarar Sanna Hjort, en av medarbetarna i sexmästeriet, att visst brukar det vara mycket folk! Lokalen tillåter bara 120 personer och det är ofta kö för att komma in. Besökarna är inte bara arkitektstudenter, folk kommer från alla möjliga håll. Dessutom är det en del gamla studenter som kommer till A-baren – det är en mötesplats helt enkelt.

Det har varit lite upp och ner med A-baren. Regelverket kring om och i så fall hur man får sälja och konsumera alkohol på skolan är luddigt. Alla vet att A-baren är viktig och egentligen är det säkert ingen som är motståndare till evenemangen, men det blir trots allt problematiskt när universitetslokaler omvandlas till bar.

EN ÖL TACK!

Jesper Eriksson, sexmästare i A-sektionen agerar bartender.

Sanna Hjort och Mikaela Steby Stenfalk berättar att man de senaste åren börjat servera mat vilket hjälper till med alkoholtillståndet. Men det är inte den enda anledningen, maten är mycket uppskattad av besökarna. – Serverar vi lite mat håller besökarna blodssockret uppe och kan stanna längre, säger Mikaela.

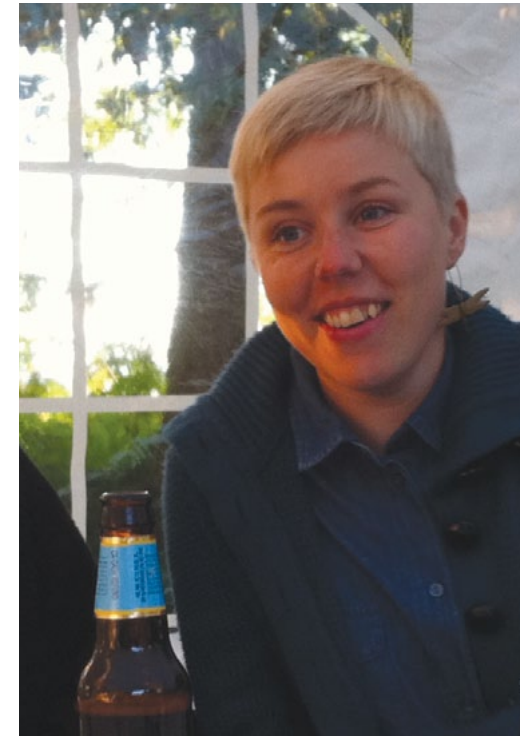
De senaste gångerna har sexmästeriet arrangerat A-baren under olika teman. En gång var det 20-talstema, vid ett annat tillfälle var det tema Spanien och denna gång kombineras A-baren med marknadsdagar där yrkesverksamma arkitekter får chansen att träffa studenter över en öl eller två.

Här minglar Martin Svensson som arbetar på Hauschild+Siegel i Malmö. Martin berättar att ett modellbränning var ett återkommande event på A-baren för några år sedan. Som sista evenemang under vårterminen arrangerades korvgrillning på A-husets gamla innergård. När alla var mätta och belåtna övergick grillen till ett modellbål. Här kunde man bränna upp modeller som kanske inte riktigt blivit vad man tänkt sig. Modellbränningen blev en symbolisk handling där man lät, inte bara modellen, utan all stress man känt under projektet brinna upp. Mycket befriande!

Läs mer om A-sektionens arbete:
www.asektionen.se

‘JAG TYCKTE ATT ALLA VAR SÅ HIMLA HÄFTIGA PÅ ARKITEKTSKOLAN’

VAD HÄNDE SEN? - IDA STAVENOW, FOJAB ARKITEKTER

IDA STAVENOW

Född: 1983 i Lund

Bor: i Malmö

Jobsituation just nu: Fojab arkitekter

Har tidigare jobbat hos: Gunilla Svensson arkitekter, Mem arkitekter, eget företag.

Övrigt engagemang: assistent på Malmö högskola och Lunds universitet och bogranskare för Sydsvenskan.

Tar sig till jobbet med: cykel

Examen: 2009

Ida Stavenow växte upp med en granne som var arkitektstuderande och i fjortonårsåldern fick hon följa med till ritsalen på Arkitektskolan. Där och då avgjordes hennes framtid.

”Jag arbetar på Fojab arkitekter sedan i våras efter att ha jobbat på mindre kontor i några år. Jag har alltid haft en bra känsla för Fojab, det har verkat vara en bra arbetsplats. I min värld gör de stora kontoren ungefär samma sak så det är inte kontorets estetik som har lockat mig, snarare arbetsplatsen som sådan. Det är kul att ha så många arbetskamrater och jag trivs med att jobba i grupp. Dessutom finns det alltid någon att fråga om allting och så är det fika varje dag.

Jag har nog alltid känt mig som en arkitekt eftersom jag bestämde mig redan i högstadiet för vad jag skulle bli. Det har inte funnits något annat. Min granne var arkitekt och brukade passa oss när vi var små. När jag var fjorton fick jag komma upp till LTH och besöka henne. Jag tyckte att alla var så himla häftiga på arkitektskolan!

Skolan lär en inte riktigt hur det är att arbeta som arkitekt, men jag tycker att det är bra att utbildningens fokus ligger på det teoretiska och kreativa. Resten lär man sig ändå.

Just nu sitter jag med bygghandlingar för ett stort projekt i Malmö, vi är långt fram i processen så besluten i projektet togs för länge sedan. Jag har bara projekterat mindre projekt, så det var lite av en önskan från min sida att få lära mig det här. För tillfället är arbetsdagarna rätt likartade med mycket tid framför datorn. Jag har helt enkelt inte kommit till det stadiet ännu när mailkorgen är full och telefonen ringer hela tiden.

Det är nog medvetet från min sida att välja arbetsplatser som håller en normal arbetsbelastning, jag tycker att arkitekt är ett yrke i första hand och inte en livsstil.

Det har hela tiden funnits en gemenskap som jag har velat vara en del av. När jag kom till arkitektskolan så hittade jag hem på sätt och vis, och även om jag har tvivlat fram och tillbaka så vet jag inte var jag skulle passa in bättre.”

‘EFTER NÄSTAN TVÅ MÅNADERS SLIT VAR GLÄDJEN ENORM’

VAD HÄNDE SEN? - HANNA JOHANSSON, BJARKE INGELS GROUP

HANNA JOHANSSON

Född: 1982 i Kalmar

Bor: i Köpenhamn

Jobsituation just nu: Bjarke Ingels Group (BIG), Köpenhamn

Examen: 2010

Hanna Johansson tog examen sommaren 2010 och började omedelbart att arbeta på arkitektkontoret Bjarke Ingels Group (BIG) i Köpenhamn. Ett år senare har hon varit projektledare för flera tävlingsförslag i Skandinavien och även om jobbet är stressigt ger det mycket tillbaka. Atmosfären är lekfull och kanske är det också detta som genererar BIGs speciella uttryck.

”Jag tog examen sommaren 2010 och redan innan jag var färdig visste jag att ett arbete väntade på BIG i Köpenhamn. Året innan hade jag gjort praktik på samma kontor och då spenderat största delen av min tid på en tävling om att formge Tallinns nya stadshus. Eftersom vi vann denna tävling återvände jag till kontoret för att arbeta med realiserandet av projektet. Sedan dess har jag även varit projektledare för ett antal tävlingar inom Skandinavien, jag har fått mycket mer ansvar än vad jag hade väntat mig.

När jag sökte mig till BIG som praktikant studerade jag kontorets byggda projekt, men också hur projekten presenterades och förklarades grafiskt. Det var framförallt för att lära mig det senare som jag sökte mig dit. Jag tycker att arkitektutbildningen i Lund har förberett mig ganska väl inför det arbete som jag nu gör. Inom tekniskt kunnande ligger jag kanske lite sämre till än anställda från många andra nationaliteter, medan min styrka ligger inom koncept-, designutveckling och helhetstänkande.

Jag tycker om det faktum att mitt arbete är varierat. Vissa dagar är superhektiska och långa, andra lugna och förutsägbara. Personligen föredrar jag att arbeta med tävlingar och även om det ofta innebär mycket stress och lite sömn. Just nu arbetar jag med att starta upp en inbjuden tävling om en skidresort i norra Finland. Det ska bli spännande när det egentliga skissarbetet kommer igång.

Det hittills bästa ögonblicket i mitt yrkesliv var den dag då jag fick beskedet att vi vunnit tävlingen om ”Stockholmsporten” – den första tävling jag agerat projektledare i. Efter nästan två månaders hårt slit var glädjen enorm!”

‘JAG VILL GÄRNA VARA MED OCH UTFORMA DEN STAD JAG LEVER I’

VAD HÄNDE SEN? - JOHANNA WITTENMARK, LUND NE BRUNNSHÖG

JOHANNA WITTENMARK

Född: 1973 i Lund

Bor: i Lund

Jobsituation just nu: projektkontoret Lund NE brunns hög, stadsbyggnadskontoret i Lund

Har tidigare jobbat hos: Sweco Arkitekter Malmö, Gehl architects Köpenhamn

Övrigt engagemang: har varit ritassistent och föreläst på Arkitekt-skolan i Lund

Tar sig till jobbet med: cykel

Examen: 2000

Johanna Wittenmark arbetar med att utforma det nya området Brunns hög i Lund. Spännande arbetsuppgifter och trevliga kollegor gör jobbet trivsamt och utvecklande.

”Jag funderade på att arbeta med stadsbyggnad redan efter andra året på Arkitektskolan. Kort därefter fick jag en praktik på ett stadsbyggnadskontor och blev desillusionerad. De styrmedel som fanns där räckte inte till för att hindra dåliga projekt och omöjliggjorde bra projekt. Men mitt engagemang för staden och dess liv fanns kvar även efter praktiken. Efter avslutad examen arbetade jag på Sweco Arkitekter i Malmö och sedan många år på Gehl Architects i Köpenhamn. Åren i Köpenhamn har gett mig verktyg och en fast övertygelse att vi måste göra vad vi kan med de styrmedel vi har.

Nu är jag föräldradig från mitt jobb på Lund NE Brunns hög, ett projektkontor som hör till Lunds stadsbyggnadskontor. Brunns hög är ett spännande område som det finns oerhört goda intentioner med och jag vill gärna vara med och utforma den stad jag lever i. Mina dagar innebär många möten, mycket te och en ständig önskan om att få mer gjort. Projektet är enormt, i storlek som Lunds stadskärna. Att ha ansvar för så många människors livsmiljö kan ibland kännas stressande.

När jag slutade Arkitektskolan fanns det mycket kvar att lära sig, men det är inte heller realistiskt att tro att man ska kunna allting efter examen. Det viktigaste är att ha en känsla för processen och respekt för hur mycket vi påverkar människors liv med det vi ritar.

Det roligaste med att vara arkitekt är när det hettar till precis innan allt ska vara klart. Då slutar man tänka och bara gör. Den mest intensiva upplevelsen var dagarna innan invigningen av Bo01 när vi slutförde vår visningslägenhet. Helt otroligt att se inredningsarkitekterna komma bärandes på lampor iförda kortkort och högklackat samtidigt som betongbilarna fortfarande körde in för att gjuta.”

